

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

I Mededelingen

Europees Parlement

Schriftelijke vragen met antwoord:

nr. 834/78 van de heer Jahn aan de Commissie Betreft: Stand van de verwezenlijking van de richtlijn betreffende de kwaliteit van het zwemwater	1
nr. 855/77 van de heer Yeats aan de Commissie Betreft: Richtlijn 76/160/EEG betreffende de kwaliteit van het zwemwater (aanvullend antwoord)	2
nr. 391/78 van de heer Yeats aan de Commissie Betreft: Richtlijn betreffende de kwaliteit van het zwemwater (aanvullend antwoord)	2
nr. 876/78 van de heer Normanton aan de Commissie Betreft: Pensioenrechten en mobiliteit van de werknemers in de Europese Gemeenschap	3
nr. 889/78 van de heer Herbert aan de Commissie Betreft: Invoer van voedingsmiddelen in de EEG	4
nr. 958/78 van de heer Dondelinger aan de Commissie Betreft: Homeopathie en fytotherapie, de stiefkinderen van de moderne geneeskunde	5
nr. 978/78 van de heer Porcu aan de Commissie Betreft: Gelijke kansen op werk van ingezetenen en migrerende werknemers	6
nr. 986/78 van de heer Porcu aan de Commissie Betreft: Mogelijkheid tot volledige uitoefening van de burgerrechten door migrerende werknemers	7
nr. 994/78 van de heer Leonardi aan de Commissie Betreft: IJzer- en staalindustrie	8
nr. 1006/78 van de heer Prescott aan de Commissie Betreft: Civiel recht in de Gemeenschap	10

Inhoud (vervolg)

nr. 1008/78 van mevrouw Walz aan de Commissie Betreft: Octrooien in de Gemeenschap	11
nr. 1039/78 van de heer Corrie aan de Commissie Betreft: EEG-Verdrag en restituties aan destillateurs	12
nr. 1048/78 van de heer Geurtsen aan de Commissie Betreft: Herstructurering van de ijzer- en staalindustrie	12
nr. 1052/78 van de heer Kavanagh aan de Commissie Betreft: Opneming van landstreken in de lijst van gebieden, die kunnen vallen onder het Programma voor probleemgebieden	13
nr. 1056/78 van de heer Hoffmann aan de Commissie Betreft: Financiële steun van de EGKS voor omschakelingsprojecten	14
nr. 1063/78 van de heer Seefeld aan de Commissie Betreft: Speciale examens voor tankwagenbestuurders	14
nr. 1073/78 van de heer Van Aerssen aan de Commissie Betreft: Aansluiting van EURONET aan andere informatiesystemen	15
nr. 1079/78 van de heer Müller-Hermann aan de Commissie Betreft: Maatregelen van de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland bij overtredingen van prijsmaatregelen van de Commissie voor de communautaire staalmarkt (in dit geval voor ruw ijzer) door derde landen	16
nr. 1084/78 van de heer Krieg aan de Commissie Betreft: Belangen van de Franse overzeese Departementen ten aanzien van het stelsel van algemene preferenties	16
nr. 1086/78 van de heer Osborn aan de Commissie Betreft: Overheidsuitgaven	17
nr. 1088/78 van de heer Corrie aan de Commissie Betreft: Alcoholische dranken en Deense accijnzen	18
nr. 1106/78 van de heer Ansquer aan de Commissie Betreft: Kernenergie – EURODIF-programma	19
nr. 1115/78 van de heer Bangemann aan de Commissie Betreft: Afwijkende interpretatie van de invoerbepalingen door de douanediens- ten van een Lid-Staat der EG	20

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 834/78

van de heer Jahn

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 december 1978)

Betreft: Stand van de verwezenlijking van de richtlijn betreffende de kwaliteit van het zwemwater

In schriftelijke vraag nr. 391/78 ⁽¹⁾ heeft de heer Yeats de Commissie verzocht mede te delen:

- a) op welke datum precies vijf Lid-Staten Richtlijn 76/160/EEG betreffende de kwaliteit van het zwemwater ⁽²⁾ in nationaal recht hebben omgezet en de Commissie hiervan in kennis hebben gesteld, zoals in artikel 12 van deze richtlijn is voorgeschreven,
- b) welke maatregelen de Commissie zal nemen opdat de resterende vier Lid-Staten onverwijld aan het bepaalde in artikel 12 van de richtlijn voldoen.

Aangezien de Commissie deze vraag te enen male ontoereikend heeft beantwoord, verzoek ik haar de volgende vragen te beantwoorden:

1. Wat belet de Commissie om – overeenkomstig de wens van de heer Yeats, waarbij ik mij hierbij aansluit – de vijf Lid-Staten bij name te noemen die hun verplichtingen wél vóór 30 mei 1978 zijn nagekomen?
2. Waarom laat de Commissie het bij de vage opmerkingen dat „drie andere Lid-Staten” de gegevens in kwestie in de periode van mei tot september 1978 hebben medegedeeld, in plaats van ook hier de nala-

tige Lid-Staten bij name te noemen, en waarom wordt de Lid-Staat niet genoemd die in september 1978 zijn verplichtingen nog steeds niet was nagekomen?

3. Is de Commissie het met de steller van deze vraag eens dat het tot dusverre geldende taboe moet worden doorbroken en dat door het noemen van „man en paard” in de toekomst in dergelijke gevallen een heilzame druk op de Lid-Staten moet worden uitgeoefend?
4. Is de Commissie voorts niet van mening dat niet alleen de parlementsleden, doch ook de Europese burgers terecht kunnen verlangen nauwkeurig te worden ingelicht over de stand van de uitvoering van het vigerende communautaire recht, of zijn er volgens de Commissie belangrijke redenen voor het vasthouden aan de voor mij onbegrijpelijke gewoonte de namen van de zondaren beschaamd te verzwijgen, in plaats van ze voor het Europese voetlicht aan de kaak te stellen?
5. Is de Commissie thans bereid in een overzicht met de namen van de Lid-Staten en de data waarop het communautair recht in nationaal recht is omgezet de stand van de uitvoering van de richtlijn betreffende de kwaliteit van het zwemwater weer te geven?
6. Indien de vorige vraag ontkennend wordt beantwoord, kan de Commissie dan uitgebreid ingaan op de redenen voor haar afwijzende houding?

⁽¹⁾ PB nr. C 238 van 9. 10. 1978, blz. 45.

⁽²⁾ PB nr. L 31 van 5. 2. 1976, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 855/77

van de heer Yeats

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 december 1977)

Betreft: Richtlijn 76/160/EEG betreffende de kwaliteit van het zwemwater

1. Welke Lid-Staten hebben de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om aan Richtlijn 76/160/EEG ⁽¹⁾ te voldoen en de Commissie hiervan in kennis gesteld?
2. Welke Lid-Staten hebben de Commissie op de hoogte gesteld van de tekst van belangrijke bepalingen van intern recht die zij op het door deze richtlijn bestreken gebied hebben uitgevaardigd?
3. Welke Lid-Staten hebben over het zwemwater en de meest betekenisvolle kenmerken daarvan verslag uitgebracht en is de Commissie voornemens de ter zake verkregen inlichtingen bekend te maken?
4. Zijn er eventueel Lid-Staten die hebben besloten strengere normen voor het zwemwater vast te stellen dan in de richtlijn zijn vervat?

⁽¹⁾ PB nr. L 31 van 5. 2. 1976, blz. 1.**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 391/78**

van de heer Yeats

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 juni 1978)

Betreft: Richtlijn betreffende de kwaliteit van het zwemwater

In mijn schriftelijke vraag nr. 855/77 van 7 december 1977 ⁽¹⁾, heb ik de Commissie gevraagd welke Lid-Staten de teksten van de belangrijkste bepalingen van nationaal recht die zij hebben ingevoerd op het gebied, bestreken door Richtlijn nr. 76/160/EEG betreffende de kwaliteit van het zwemwater ⁽²⁾, ter kennis van de Commissie hebben gebracht. Op 30 mei 1978 heeft de Commissie eindelijk toegegeven dat tot op dat moment slechts vijf Lid-Staten in overeenstemming met de bepalingen van de richtlijn, de in artikel 12 hiervan bedoelde informatie hebben verstrekt.

Is de Commissie bereid dan nu mede te delen:

1. op welke datum precies ieder van deze vijf Lid-Staten de Commissie de betrokken gegevens heeft toegezonden, en
2. welke maatregelen zij treft opdat de resterende vier Lid-Staten onverwijld aan de bepalingen van artikel 12 van de richtlijn voldoen?

⁽¹⁾ PB nr. C 72 van 22. 3. 1978, blz. 20.⁽²⁾ PB nr. L 31 van 5. 2. 1976, blz. 1.**Antwoord op schriftelijke vraag nr. 834/78 en aanvullend antwoord op de schriftelijke vragen nr. 855/77 ⁽¹⁾ en 391/78 ⁽²⁾**

(10 april 1979)

1 tot en met 4. De Commissie heeft er geen bezwaar tegen in de toekomst bij name de Lid-Staten te noemen die haar de inlichtingen hebben verstrekt betreffende

maatregelen om de richtlijnen van de Gemeenschap in hun nationaal recht om te zetten.

⁽¹⁾ Een voorlopig antwoord werd reeds op 22 februari 1978 gegeven (PB nr. C 72 van 22. 3. 1978, blz. 20).

⁽²⁾ Een voorlopig antwoord werd reeds op 14 september 1978 gegeven (PB nr. C 238 van 9. 10. 1978, blz. 45).

De Commissie moet hier echter aan toevoegen dat het ontbreken van een kennisgeving van maatregelen, waarbij de betrokken richtlijn binnen de gestelde termijn in

het nationaal recht is omgezet, niet noodzakelijkerwijs betekent dat deze Lid-Staat of Lid-Staten deze richtlijn niet fundamenteel toepast of toepassen. Overigens kan ook worden gesteld dat de kennisgeving als zodanig niet noodzakelijkerwijs betekent dat de bepalingen van de richtlijn correct in het interne recht zijn omgezet.

5. Wat betreft de Richtlijn 76/160/EEG hebben Denemarken, de Duitse Bondsrepubliek, Frankrijk, Ierland, Luxemburg en het Verenigd Koninkrijk de Commissie de inlichtingen medegedeeld voorzien in artikel 12 van deze richtlijn.

De Commissie bestudeert momenteel deze mededelingen en onderzoekt de conformiteit van de nationale maatregelen met de bepalingen van de richtlijn.

De Commissie heeft van België, Italië en Nederland nog geen mededeling ontvangen van de inlichtingen met betrekking tot de maatregelen voor de omzetting in het nationale recht voorzien in artikel 12 van deze richtlijn.

De Commissie heeft met deze drie Lid-Staten contact opgenomen ter bespreking van de redenen van dit uitstel.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 876/78

van de heer Normanton

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 december 1978)

Betreft: Pensioenrechten en mobiliteit van de werknemers in de Europese Gemeenschap

Zou de Commissie een overzicht kunnen geven van de verordeningen en richtlijnen betreffende het behoud en de overdraagbaarheid van pensioenrechten van werknemers in de Europese Gemeenschap?

Is de Commissie van mening dat de thans bestaande wetgeving inzake het behoud en de overdraagbaarheid van pensioenrechten van de ene werkgever naar de andere in de Gemeenschap er in voldoende mate toe bijdraagt om het vrije verkeer van werknemers te vergemakkelijken?

Antwoord

(12 april 1979)

1. De Commissie herinnert het geachte Parlementslid eraan dat de sociale zekerheid in de Gemeenschap onder Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen ⁽¹⁾ valt. Deze verordening, die

reeds talrijke wijzigingen heeft ondergaan ⁽²⁾, wordt momenteel opnieuw gewijzigd in die zin dat de werkingssfeer ervan wordt uitgebreid tot zelfstandigen en niet-actieven.

⁽¹⁾ PB nr. L 149 van 5. 7. 1971 (Engelse versie: OJ Speciale uitgave 1971 (II), blz. 416). Bij Verordening (EEG) nr. 1408/71 leze men Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad (PB nr. L 74 van 27. 3. 1972, blz. 1; Engelse versie: OJ Speciale uitgave 1972 (I), blz. 159) en de wijzigingen daarop in PB nr. L 214 van 2. 8. 1973, blz. 30, PB nr. L 148 van 5. 6. 1974, blz. 35, PB nr. L 202 van 24. 7. 1974, blz. 54).

⁽²⁾ Deze verordeningen werden gewijzigd bij: a) Toetredingsakte, bijlage 1, IX (PB Speciale uitgave, 27. 3. 1972, blz. 100); b) Verordening (EEG) nr. 2864/72 (PB nr. L 306, 31. 12. 1972, blz. 1; Engelse versie: Speciale uitgave, december 1972, blz. 15); c) Besluit van de Raad (PB nr. L 2 van 1. 1. 1973, blz. 22); d) Verordening (EEG) nr. 878/73 (PB nr. L 86 van 31. 3. 1973, blz. 1); en wijziging daarop (PB nr. L 204 van 25. 7. 1973, blz. 38); e) Verordening (EEG) nr. 1392/74 (PB nr. L 152 van 8. 6. 1974, blz. 1); f) Verordening (EEG) nr. 2639/74 (PB nr. L 283 van 19. 10. 1974, blz. 1); g) Verordening (EEG) nr. 1209/76 (PB nr. L 138 van 26. 5. 1976, blz. 1); h) Verordening (EEG) nr. 2595/77 (PB nr. L 302 van 26. 11. 1977, blz. 1).

De verordening is van toepassing op alle wettelijke regelingen inzake uitkeringen bij ouderdom en dergelijke, en de Lid-Staten dienen kennisgeving te doen van de wettelijke regelingen en stelsels die in hun land voor dergelijke uitkeringen gelden. Zo heeft het Verenigd Koninkrijk verklaard dat de uitkeringen bij ouderdom aldaar worden geregeld bij de Wet op de Sociale Zekerheid 1975 (Social Security Act 1975) ⁽¹⁾. De verordening is dus niet van toepassing op b.v. particuliere bedrijfspensioenregelingen in het Verenigd Koninkrijk.

Wat betreft de pensioenen waarop Verordening (EEG) nr. 1408/71 van toepassing is en met name het behoud van pensioenrechten, wordt in de verordening een regeling getroffen voor het samenstellen van verzekerings-tijdvakken en periodes van verblijf in een Lid-Staat voor het verkrijgen, het behoud of het herstel van pensioenrechten in een andere Lid-Staat. Voorts wordt in de ver-

⁽¹⁾ PB nr. C 245 van 25. 10. 1975, blz. 1.

ordening een procedure vastgelegd voor het vaststellen van het pensioenbedrag dat door iedere Lid-Staat moet worden uitgekeerd wanneer een migrerende werknemer in verschillende landen verzekerd is geweest. En wanneer een Lid-Staat een pensioen moet uitbetalen is er in de verordening een procedure voorzien voor het overmaken naar het buitenland van dit pensioen, plus eventueel latere bijslagen in verband met tariefaanpassingen.

2. Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad bevat geen bepalingen inzake de overdraagbaarheid van pensioenrechten tussen werkgevers. Gelet op het aantal en de uiteenlopende aard van de bedrijfspensioenregelingen op nationaal niveau, die overigens in de meeste Lid-Staten niet gecoördineerd zijn, zal coördinatie op Gemeenschapsniveau stellig erg moeilijk blijken. Het Raadgevend Comité voor de Sociale Zekerheid van Migrerende Werknemers zal de problemen in verband met de coördinatie van bedrijfspensioenregelingen evenwel in zijn volgende vergadering op 26 april 1979 bestuderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 889/78

van de heer Herbert

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 december 1978)

Betreft: Invoer van voedingsmiddelen in de EEG

Op 21 september 1978 jl. heeft commissaris Gundelach op het „Agrarisch Forum” te Londen verklaard dat de EEG de grootste importeur in de wereld is van voedingsmiddelen en landbouwprodukten.

Kan de Commissie meedelen welke produkten met name tot deze buitensporige grote invoer bijdragen en aangeven hoe de afzonderlijke Lid-Staten eraan kunnen medewerken dat de afhankelijkheid van de invoer uit het buitenland beperkt wordt?

Antwoord

(11 april 1979)

1. Onderstaande tabel (tabel 35 uit het verslag 1978 over de toestand van de landbouw in de Gemeenschap ⁽¹⁾) geeft een gespecificeerd overzicht van de communautaire invoer van landbouwprodukten in 1976 en 1977. Ook zijn in die tabel groeipercentages op jaarbasis en op meerjarenbasis vermeld.

2. De Commissie acht het niet mogelijk of wenselijk het beginsel te verdedigen dat alle invoer van landbouwprodukten door interne produktie moet worden vervangen.

⁽¹⁾ „De toestand van de landbouw in de Gemeenschap, verslag 1978” (Verslag gepubliceerd in samenhang met het „Twaalfde Algemeen Verslag over de werkzaamheden van de Europese Gemeenschappen”), Brussel-Luxemburg, januari 1979.

Zij heeft evenwel vastgesteld dat de Gemeenschap voor sommige landbouwprodukten (b.v. eiwithoudende produkten voor veevoeder) afhankelijk is van de invoer en zij heeft uiteengezet waarom het niet wenselijk is deze ontwikkeling te bevorderen.

Handelsverkeer van de EEG per produkt

1	Miljoen ERE		Jaarlijkse variatie in %		
	1976	1977	1977/73	1976/75	1977/76
	2	3	4	5	6
Invoer van de EG					
Voedingsmiddelen	19 348	22 352	13,5	24,2	15,5
waarvan: — granen	3 924	2 931	6,8	8,4	- 25,3
— groenten en fruit	4 846	5 336	12,5	23,5	10,1
— rundvlees	236	246	- 0,2	- 2,6	4,2
Dranken en tabak	1 425	1 481	6,7	11,5	3,9
Huiden en bontwerk	1 165	1 186	7,1	64,1	1,8
Oliehoudende zaden	2 480	3 032	15,2	11,3	22,3
Ruwe rubber	524	581	12,0	53,7	10,3
Hout en kurk	3 823	4 102	6,6	58,9	7,3
Textielvezels	2 453	2 344	2,5	53,0	- 4,4
Dierlijke of plantaardige stoffen	740	852	14,3	26,9	15,1
Oliën en vetten	1 101	1 514	11,9	- 2,6	37,5
Graan- en aardappelzetmeel, gluten, enz.	10	9	—	0	- 10,0
Totaal	33 071	37 453	11,3	27,8	13,2

Bron: Eurostat - CTCL.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 958/78

van de heer Dondelinger

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 januari 1979)

Betreft: Homeopathie en fytotherapie, de stiefkinderen van de moderne geneeskunde

Steeds meer zieken, die bevreesd zijn voor het gevaar van gewennen en van neveneffecten bij het gebruik van chemische geneesmiddelen, schakelen van de huidige therapie (allopathie) over op homeopathie en op fytotherapie.

Het zal de Commissie bekend zijn dat deze twee geneeswijzen, die door steeds meer mensen als waardevolle therapieën worden erkend, nog steeds worden gediscrimineerd, zonder dat daarvoor duidelijke redenen bestaan.

1. Is het de Commissie bekend dat in de meeste Lid-Statens de op doktersrecept verstrekte homeopatische en

fytotherapeutische geneesmiddelen door de ziekenfondsen niet worden vergoed?

2. Is het de Commissie bekend dat talrijke medische faculteiten weigeren een opleiding te geven die is gericht op de uitoefening van het beroep van homeopatisch fytotherapeutisch arts (een beroep dat tot dusverre door de nationale autoriteiten, evenals door de beroepsorganisaties en de chemische concerns wordt geweerd)?

3. Is de Commissie bereid het nodige te doen ter voorbereiding van een communautaire actie, ten einde verbetering te brengen in deze onduidelijke situatie in een sector die van fundamenteel belang is voor de

- kwaliteit van ons bestaan, welke situatie onverenigbaar is met de ecologische wensen van de bevolking?
4. Indien het antwoord op de derde vraag ontkennend luidt, kan de Commissie dan de redenen hiervan aangeven?
5. Is de Commissie voornemens een onderzoek in te stellen naar de economische gevolgen van de toepassing van de onderhavige therapieën voor de productie en het verbruik van de gangbare farmaceutische producten?

Antwoord

(10 april 1979)

1. Ja.

2, 3 en 4. Ingevolge artikel 57 van het EEG-Verdrag heeft de Commissie met name tot taak de Raad voor te stellen de nodige maatregelen te nemen om te komen tot het vrije verkeer van de beoefenaren van vrije beroepen en in deze voorstellen bepalingen op te nemen inzake de wederzijdse erkenning van diploma's en de coördinatie van de opleiding voor zover noodzakelijk voor het vrije verkeer.

Wegens de prioritaire taken die zij zich betreffende de andere vrije beroepen dan dat van arts heeft gesteld is de Commissie echter niet voornemens in de nabije toekomst voorstellen te doen die beogen naast de reeds erkende medische specialismen nieuwe te scheppen, die als zodanig nog niet in de Lid-Staten bestaan.

5. Neen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 978/78

van de heer Porcu

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 januari 1979)

Betreft: Gelijke kansen op werk van ingezetenen en migrerende werknemers

In Frankrijk wordt door het ontbreken van een regeling op het gebied van de gelijkstelling van diploma's en de erkenning van vakopleidingen die in andere Lid-Staten zijn verkregen de mogelijkheid om werk te verkrijgen waarvoor een bepaalde vakkennis is vereist voor migrerende werknemers beperkt.

Is de Commissie voornemens maatregelen te nemen om in deze leemte te voorzien en deze onrechtvaardigheid uit te bannen?

Antwoord

(10 april 1979)

De Commissie is zich bewust van de door het geachte Parlementslid genoemde problemen. Om deze op te lossen en in het algemeen te zorgen voor een grotere duide-

lijkheid op communautair niveau van de beroepskwalificaties die de opleidingsstelsels in de Lid-Staten positief kunnen beïnvloeden, huldigt de Gemeenschap als een

van de doelstellingen van haar gemeenschappelijk beleid op het gebied van de beroepsopleiding „de geleidelijke toenadering van de verschillende opleidingsniveaus ten einde te komen tot wederzijdse erkenning van de diploma's en andere getuigschriften die ter afsluiting van de beroepsopleiding worden uitgereikt" (1).

De Commissie moet evenwel constateren dat zij bij haar actie op talrijke moeilijkheden is gestuit, hoofdzakelijk als gevolg van de belangrijke verschillen tussen de beroepsopleidingsstructuren en -stelsels in de Lid-Staten.

Naast bepaalde reeds in het verleden bereikte resultaten (2), hebben de meer recente werkzaamheden van de Commissie op dit gebied geleid tot de opstelling van een Europese classificatieschaal van opleidingsniveaus, die 5 welomlijnde en duidelijk omschreven niveaus omvat. Deze werkzaamheden vinden thans voortgang in technische samenwerking met het Europees centrum voor ontwikkeling van de beroepsopleiding. Op korte termijn beogen deze werkzaamheden een snellere methode voor de toenadering van de opleidingsniveaus te testen, door een experimentele toepassing hiervan op de beroepsgroepen „elektromecaniciën" en „elektrisch installateur". Voorts beogen zij gemeenschappelijke aspecten van de voor-

noemde opleidingen na te gaan, waardoor het mogelijk moet worden om te komen tot voorstellen inzake wederzijdse erkenning van de diploma's en andere getuigschriften, waaruit de verschillende opleidingsniveaus blijken.

De latere fasen van de werkzaamheden zullen hoofdzakelijk worden vastgesteld aan de hand van de resultaten van een onderzoek naar de potentiële vraag in de verschillende bedrijfstakken, meer in het bijzonder in die, welke belang hebben bij een grotere duidelijkheid van de diploma's als bewijs van kenmerkende kwalificaties dan wel van kwalificaties die van belang zijn in het kader van het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap.

Ten slotte wijst de Commissie op de talrijke aan de gang zijnde of voltooide werkzaamheden om de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en het vrij verrichten van diensten mogelijk te maken. De hiertoe door de Raad vastgestelde richtlijnen ter uitvoering van het in het Verdrag bepaalde over de wederzijdse erkenning van diploma's, certificaten en andere titels, schrijven in het algemeen voor dat de wederzijdse erkenning niet alleen geldt voor zelfstandige beroepsbeoefenaren maar tevens voor loontrekkenden (3).

(1) Besluit 63/266/EEG van de Raad van 2 april 1963 (PB nr. 63 van 20. 4. 1963).

(2) Vergelijk: Aanbeveling van de Raad van 29 september 1970 gericht tot de Lid-Staten over de toepassing van het Europese beroepsbeeld voor de opleiding van vaklieden aan ver-spanende werktuigmachines (PB nr. L 219 van 5. 10. 1970, blz. 1).

(3) Vergelijk bij voorbeeld Richtlijn 77/452/EEG van de Raad van 27 juni 1977 inzake de onderlinge erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, tevens houdende maatregelen tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten (PB nr. L 176 van 15. 7. 1977, blz. 1).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 986/78

van de heer Porcu

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 januari 1979)

Betreft: Mogelijkheid tot volledige uitoefening van de burgerrechten door migrerende werknemers

In geval van verkiezingen in hun land van herkomst waarnaar de migrerende werknemers moeten terugkeren voor de uitoefening van hun burgerrechten, zijn zij beperkt door het feit dat er geen enkele bilaterale overeenkomst en geen enkele nationale of communautaire regeling bestaat waarin het recht op buitengewoon verlof met behoud van de verworven rechten na terugkeer van deze verkiezingen, is opgenomen.

Is de Commissie niet van mening dat zo spoedig mogelijk in deze leemte moet worden voorzien?

Antwoord*(10 april 1979)*

De Commissie is zich bewust van het feit dat thans voor bepaalde onderdanen van de Gemeenschap in de uitoefening van het stemrecht op plaatselijk en nationaal niveau in hun land van herkomst de noodzaak besloten ligt om naar een ander land te reizen, wat, onder meer, aanleiding geeft tot het vraagstuk van de toekenning van buitengewoon verlof.

Gelet op artikel 7, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1612/68 ⁽¹⁾ en de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, met name het arrest van 15 oktober 1969 (Württembergische Milchverwertung tegen Ugliola, zaak 15-69) ⁽²⁾, is de Commissie van oordeel dat erkend dient te worden dat de communautaire migrerende werknemers die hun burgerplichten in hun land van herkomst willen uitoefenen, aanspraak op buitengewoon verlof met behoud van de verworven rechten kunnen maken, voor zover de werknemers die onderdaan zijn van het land van tewerkstelling onder analoge omstandigheden soortgelijke aanspraken hebben. De situatie van de migrerende werknemers die geen onderdaan zijn van een Lid-Staat van de EEG kan onder de huidige omstandigheden slechts geregeld worden in bilaterale overeenkomsten die rechtstreeks tussen de betrokken landen worden gesloten.

⁽¹⁾ PB nr. L 257 van 19. 10. 1968.

⁽²⁾ Jurispr. 1969, blz. 363.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 994/78van de heer **Leonardi**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(17 januari 1979)**Betreft: IJzer- en staalindustrie*

Kan de Commissie een overzicht geven van de problemen in de ijzer- en staalindustrie in de Verenigde Staten, Japan en de EEG, alsmede van de wijze waarop deze in de genoemde gebieden zijn aangepakt (vermindering van het aantal arbeidskrachten, beperking van de productiecapaciteit, steunmaatregelen, protectionistische maatregelen, enz.)?

Antwoord*(10 april 1979)*

Het geachte Parlementslid vindt hieronder de gevraagde inlichtingen voor de Verenigde Staten, Japan en de EEG.

USA:

Voor de USA vormt overcapaciteit geen groot probleem, aangezien ook in de toekomst, voor zover deze kan worden overzien, de netto-invoer van staal in de USA aanzienlijk zal zijn.

De staalindustrie van de USA is de laatste tijd sterk gerationaliseerd en deze ontwikkeling gaat nog voort.

De capaciteit van de geïntegreerde fabrieken is gedurende een aantal jaren geleidelijk verminderd en verwacht wordt dat de totale capaciteit van deze bedrijven niet aanmerkelijk zal toenemen. De vermindering van de capaciteit werd voornamelijk bereikt door het buiten gebruik stellen van Martinovens. Ofschoon de geïntegreerde fabrieken de afgelopen jaren werden gemoderniseerd was het innovatietempo iets langzamer dan in de andere grote producerende landen, zodat de productie volgens het Martin-procédé nog circa 15 % van de staalproductie in de USA uitmaakt, tegen 8 % in de EEG en 0 % in Japan.

Daartegenover vond in de afgelopen jaren een snelle groei plaats van de capaciteit van op schroot en sponsijzer gebaseerde kleine installaties waarvan het aandeel in de totale USA-productie in het afgelopen decennium is verdubbeld tot ongeveer 25 % van het totaal.

Daar de werkgelegenheid in de staalindustrie van de USA bij een aanzienlijke toeneming van de productie (circa 20 miljoen ton) vrijwel constant is gebleven sinds 1975 is de arbeidsproductiviteit aanzienlijk gestegen. Verwacht wordt dat in 1979 met 60 000 arbeidskrachten minder het productiepeil van 1974 weer vrijwel bereikt zal worden.

Deze programma's berusten op particuliere initiatieven en particuliere financiën. Tijdens de ambtsperiode van president Carter werden aanmoedigingen voor deze programma's ingevoerd in de vorm van veranderingen in de vennootschapsbelastingwetten en het garantieprogramma voor staalleningen dat eind 1977 door de regering werd vastgesteld. De staalindustrie blijft streven naar een vermindering van de afschrijvingsperiode voor fabrieken en uitrusting.

Hoewel de verschillende staallobby's uiterst actief zijn om voor de binnenlandse industrie een verdere bescherming van de industrie te bereiken was het resultaat van deze activiteiten, gezien het volume van de invoer in 1978, nauwelijks zodanig dat van protectionisme kan worden gesproken.

Japan:

De Japanse staalindustrie werkt thans op ongeveer 70 % van haar capaciteit, hetgeen een overcapaciteit van ongeveer 40 miljoen ton betekent. Hoewel geen belangrijke toeneming van de productie in de komende vijf jaren wordt verwacht, bestaan geen reële plannen voor een belangrijke vermindering van de capaciteit, aangezien blijkt dat de Japanse industrie op dit niveau van bedrijvigheid en bij de huidige niveaus van kosten en prijzen winstgevend is.

Niettemin bestaan in Japan uitvoerige programma's om het concurrentievermogen van de industrie in stand te houden en te versterken.

Deze programma's zijn van drieërlei aard:

- concentratie van de productie zowel in de industrie als geheel als binnen concerns, op de meest moderne fabrieken en het buiten bedrijf stellen van de minder doelmatig werkende installaties. Kenmerkend voor deze categorie maatregelen is het door de regering gesteunde programma dat eind maart 1979 afloopt en gericht is op uitschakeling van een overcapaciteit van 3,0 miljoen ton aan elektrische ovens. Voorts kan als voorbeeld worden genoemd het sluitingsprogramma van Nippon Steel dat loopt tot 1981 en dat voornamelijk tot doel heeft het in werking treden van de nieuwe fabrieken in Topata te vergemakkelijken;

- diverse technologische programma's met het doel de kosten te verlagen, onder meer door vermindering van het energieverbruik;
- vermindering van het personeelsbestand, voornamelijk door natuurlijk verloop en geen nieuwe werknemers in dienst te stellen.

Gemeenschap:

Sedert het begin van de staalcrisis is de bezettingsgraad ongeveer 65 %. De produktiedaling en de prijsinstorting waren van een dusdanige omvang dat de financiële positie van de ondernemingen ernstig werd bedreigd. Bovendien had deze situatie rechtstreeks invloed op de werkgelegenheid die in de periode begin 1975 – eind 1978 met 13,4 %, dat is 104 000 personen, verminderde.

Met betrekking tot de vooruitzichten blijkt uit de algemene doelstellingen staal 1985–1990, gegrond op een uitvoerige analyse van de interne en de externe behoeften aan staal en van de ontwikkeling van het aanbod, dat voor de productie van ruwstaal en van de meeste walse-rijproducten een overcapaciteit bestaat welke het huidige gebrek aan evenwicht op de ijzer- en staalmarkt op lange termijn zou kunnen doen voortduren.

Het plan van de Gemeenschap voor de ijzer- en staalindustrie omvat maatregelen op korte termijn en maatregelen op lange termijn:

- a) Op korte termijn is het doel de financiële uitputting van de ijzer- en staalindustrie tot staan te brengen om de ondernemingen de mogelijkheid tot herstructurering, noodzakelijke voorwaarde voor het behoud van een maximale werkgelegenheid op lange termijn, te bieden.

Deze maatregelen zijn voornamelijk: blokkering van de productiecapaciteiten, beperking van de leveringen van ijzer- en staalproducten op de communautaire markt op grond van vrijwillige verbintenissen en invoering van minimumprijzen of richtprijzen per produkt. Naast deze interne maatregelen wordt er naar gestreefd door middel van akkoorden met derde landen en eventueel door middel van snelle antidumpingmaatregelen te voorkomen dat het resultaat van de interne maatregelen teniet wordt gedaan door invoer tegen lage prijzen.

- b) Op middellange termijn is het doel de productiecapaciteiten in de Gemeenschap te stabiliseren en te moderniseren en daarbij tevens de omschakeling van de ijzer- en staalgebieden en de wedertewerkstelling van de arbeidskrachten te verzekeren.

In dit verband zal de Commissie zich in het bijzonder toeleggen op:

- een geheel van voorschriften betreffende steunmaatregelen, welke slechts zullen worden toegestaan als zij de herstructurering en de omschakeling kunnen bevorderen, rekening houdend met de sociale consequenties en de gevolgen voor de werkgelegenheid;

- een leningbeleid waarmee de modernisering van de ondernemingen wordt vergemakkelijkt en herstructureringsmaatregelen worden aangemoedigd;
- steun voor onderzoek en meer in het bijzonder onderzoek dat gericht is op verhoging van de produktiviteit in de ijzer- en staalindustrie;
- een programma van steunmaatregelen voor de wederopneming in het arbeidsproces van door de herstructurering getroffen werknemers;
- een programma van steunmaatregelen voor de totstandbrenging van nieuwe werkgelegenheid in de ijzer- en staalgebieden.

De herstructurering van de ijzer- en staalindustrie wordt begeleid door onderhandelingen van de Gemeenschap met de grote staalproducerende landen in het kader van de OESO over een billijke verdeling van de offers die de wereldstaalindustrie moet brengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1006/78

van de heer Prescott

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 januari 1979)

Betreft: Civiel recht in de Gemeenschap

In de huidige juridische situatie kan een Brits verkoper van een artikel in geval van faillissement van de koper geen preferente aanspraak doen gelden op een naar België verkocht produkt.

Ik wil daarom de Commissie vragen:

Hoever zijn de werkzaamheden op het gebied van de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van civielrechtelijke uitspraken van de nationale rechters in de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap en de eventuele omzetting in nationaal recht gevorderd?

Welke voorbereidende maatregelen zal de Commissie nemen op het gebied van de harmonisatie van de principes en de bijzondere problemen van het vorderingsrecht en het zakenrecht?

Antwoord

(12 april 1979)

Het Executieverdrag van 27 september 1968 geldt voor zes oorspronkelijke Lid-Staten van de EG. Een verdrag waarbij Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk toetreden tot het Executieverdrag werd door de negen Lid-Staten op 9 oktober 1978 ondertekend, doch is nog niet geratificeerd.

Het Executieverdrag geldt niet voor gevallen van faillissement, akkoord en soortgelijke procedures. Dientengevolge worden de rechten, die de Britse verkoper bij faillissement van de Belgische koper van onder eigendomsvoorbehoud geleverde goederen kan doen gelden, niet bepaald aan de hand van dit verdrag, zelfs indien het voor het Verenigd Koninkrijk reeds van kracht zou zijn.

Thans worden de rechten op goederen bepaald ingevolge het Belgische recht, dat eigendomsvoorbehoud van de verkoper, waardoor deze door hem kunnen worden

teruggevorderd bij faillissement van de koper, niet toestaat.

Op grond van artikel 220 van het EEG-Verdrag wordt thans een ontwerp-verdrag voorbereid waarin bepaalde aspecten van het faillissement binnen de EG zullen worden geregeld („het ontwerp-faillissementsverdrag”). Dit verdrag vormt een aanvulling op het Executieverdrag en wordt wegens het uitermate ingewikkelde karakter van faillissementsrecht en praktijk afzonderlijk daarvan opgesteld. De tekst van het ontwerp is nog niet definitief vastgesteld.

De Commissie bereidt een ontwerp-voorstel voor een richtlijn voor inzake bepaalde aspecten van zekerheidsrechten op roerend goed met inbegrip van het eigendomsvoorbehoud van de verkoper van goederen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1008/78

van mevrouw Walz

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 januari 1979)

Betreft: Octrooien in de Gemeenschap

1. Door welke instanties wordt het verwerven van octrooien in de landen van de Gemeenschap geregeld, hoe hoog zijn de taksen, hoe lang zijn de uitsluitende rechten geldig en wat gebeurt er bij inbreuk op deze rechten?
2. Wat vindt de Commissie van instellingen als de Zweedse octrooibureaus en van het voorstel om octrooitaksen zo veel mogelijk te verlagen ten einde een optimaal gebruik te kunnen maken van de vindingrijkheid van onafhankelijke onderzoekers en uitvinders?

Antwoord

(11 april 1979)

1. Aanvragen om een Europees octrooi kunnen worden ingediend bij het Europees Octrooibureau te München, het bijkantoor te Den Haag of de nationale bureaus van de landen die het verdrag inzake het Europees octrooi hebben ondertekend. De geldigheidsduur van het Europees octrooi bedraagt 20 jaar. Tot aan de inwerkingtreding van het verdrag van Luxemburg inzake het gemeenschapsoctrooi vallen inbreuken op een Europees octrooi onder het nationale recht. De taksen die voor de verkrijging van een Europees octrooi verschuldigd zijn (indieningstaks, taks voor nieuwheidsonderzoek, onderzoekstaks en verleningstaks) bedragen ongeveer 1 595 RE.

2. De Commissie is op de hoogte van de pogingen die in Zweden en in andere landen in het werk worden gesteld om onafhankelijke onderzoekers en uitvinders te helpen. Zij laat trouwens momenteel vergelijkende studies verrichten van de maatregelen die in de Lid-Staten worden genomen ter aanmoediging van technologische vernieuwingen. Het doel van deze studies is, de uitwisseling van lopende experimenten te bevorderen en na te gaan of er in communautair verband acties moeten worden ondernomen. Zij hebben reeds aan het licht gebracht dat er in een aantal Lid-Staten initiatieven zijn genomen niet alleen om de taksen en kosten i.v.m. octrooien te verlagen, maar vooral om de onderzoekers en uitvinders technische bijstand alsmede financiële steun te verlenen

voor de vervolmaking van hun uitvindingen. Mag men de betrokken kringen geloven, dan zijn deze initiatieven nog te fragmentarisch en te veel verspreid. De Commissie gaat daarom voort met haar werkzaamheden voor een stimulering van de samenwerking tussen de nationale lichamen die, in allerlei vormen, de onafhankelijke onderzoekers en uitvinders terzijde staan en voor een voorbereiding van voorstellen voor de oplossing van hun problemen op communautair vlak.

Aangaande de verlaging van de verkrijgingstaksen wil de Commissie erop wijzen dat een van de voordelen van het nieuwe systeem voor de verlening van Europese octrooiën is, dat het voor de uitvinder die zijn rechten in meerdere Europese landen wil beschermen minder kosten met zich meebrengt dan de verkrijging van nationale octrooiën. Uit het feit dat in 1978 15 % van de aanvragen om een Europees octrooi zijn ingediend door onafhankelijke uitvinders en 36 % door kleine en middelgrote ondernemingen, blijkt dat men van dit financiële voordeel profiteert. Een verlaging van de geldende taksen zou een probleem doen rijzen omdat deze taksen, volgens de tekst van het verdrag inzake het Europees octrooi, op zulk een hoogte dienen te worden vastgesteld dat de daaruit voortvloeiende ontvangsten voorzien in een sluitende begroting van het Europees Octrooibureau. In elk geval zijn de verdragsluitende staten vrij om bijzondere maatregelen te nemen ten behoeve van uitvinders met bescheiden financiële middelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1039/78

van de heer Corrie

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 februari 1979)

Betreft: EEG-Verdrag en restituties aan destillateurs

Wanneer mouters en brouwers in de EEG naar derde landen exporteren, ontvangen zij restituties. Indien een mouter echter mout koopt, dit omzet in whisky en deze whisky vervolgens naar derde landen uitvoert, worden er geen restituties verleend.

Deelt de Commissie niet de mening dat door het niet betalen van deze restituties aan mout-distilleerderijen een discriminatie ontstaat die indruist tegen het EEG-Verdrag?

Antwoord*(12 april 1979)*

Restituties voor mout die wordt gebruikt voor de bereiding van naar derde landen uitgevoerde whisky zouden hetzelfde effect hebben als restituties voor granen die voor dezelfde doeleinden worden gebruikt.

Het verlenen van restituties maakt deel uit van de maatregelen bedoeld in het aan de Toetredingsakte gehechte Protocol nr. 19 betreffende alcoholhoudende dranken uit granen ⁽¹⁾. In verband hiermee is de Raad overeengekomen dat de maatregelen ter verzekering van de daadwerkelijke toekenning van restituties bij de uitvoer van uit granen bereide alcoholhoudende dranken moeten worden ingevoegd in het algemene alcoholbeleid van de Gemeenschap ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 174.

⁽²⁾ PB nr. C 141 van 31. 12. 1972, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1048/78

van de heer Geurtsen

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 februari 1979)

Betreft: Herstructurering van de ijzer- en staalindustrie

Kan de Commissie mededelen of de Belgische Regering, alvorens zij tot haar massale financiële steun aan de Belgische staalindustrie heeft besloten, overleg heeft gepleegd met de Europese Commissie en of de Commissie aan concurrentievervalsende maatregelen haar goedkeuring heeft gehecht?

Antwoord*(12 april 1979)*

De Belgische Regering heeft de Commissie op 8 december 1978 in kennis gesteld van de voornaamste onderdelen van het plan tot herstructurering van de Belgische ijzer- en staalindustrie.

Bij deze gelegenheid heeft zij de Commissie ook medegedeeld voornemens te zijn om op verschillende wijzen tot de voor de uitvoering van dit plan vereiste financiering bij te dragen, zoals door middel van kredieten van de NMKN en andere financiële instellingen, deelneming in het kapitaal van de betrokken ondernemingen en bepaalde andere financiële maatregelen via de begroting van de staat.

De Commissie twijfelt er niet aan dat de Belgische Regering haar, te zijner tijd en vóór de toepassing van de verschillende beoogde maatregelen, de gegevens zal verstrekken waarover zij moet beschikken om zich een oordeel te kunnen vormen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1052/78

van de heer Kavanagh

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 februari 1979)

Betreft: Opneming van landstreken in de lijst van gebieden, die kunnen vallen onder het Programma voor probleemgebieden

1. Is het de Commissie bekend dat het Comité voor de landbouw van het graafschap Meath bij het Ierse Ministerie van Landbouw heeft aangevraagd North Meath te doen opnemen op de lijst van Ierse gebieden die worden voorgesteld voor steun uit hoofde van het Programma voor probleemgebieden?
2. Krijgt de Commissie gewoonlijk de gelegenheid tot bestudering van al dit soort aanvragen dat bij de nationale autoriteiten wordt ingediend, of zij door deze zijn aanvaard of niet?
3. Kan de Commissie er zorg voor dragen dat de aanvraag van het Meath County Committee of Agriculture grondig wordt bestudeerd?

Antwoord

(10 april 1979)

1. Het is de Commissie niet bekend dat het Comité voor de landbouw van het Graafschap Meath de Ierse minister van Landbouw heeft verzocht een gedeelte van dit Graafschap op te nemen in de lijst van probleemgebieden.
2. Gewoonlijk wordt de Commissie door de Lid-Staten niet in kennis gesteld van verzoeken tot opneming in de lijst van probleemgebieden, tenzij de betrokken Lid-Staat de Commissie verzoekt deze opneming goed te keuren op grond van artikel 3, leden 3 en 4, van Richtlijn 75/268/EEG betreffende de landbouw in bergstreken en in sommige probleemgebieden ⁽¹⁾.
3. Aangezien de Ierse Regering geen officieel verzoek heeft ingediend om een gedeelte van het Graafschap Meath op te nemen in de lijst van probleemgebieden kan de Commissie ter zake niets ondernemen. Indien een daartoe strekkend verzoek bij de Commissie zou worden ingediend, moet deze de desbetreffende gegevens onderzoeken ten einde na te gaan of het betrokken gedeelte van het Graafschap Meath voldoet aan de in artikel 3, lid 4, van Richtlijn 75/268/EEG vastgestelde voorwaarden om als probleemgebied te worden erkend.

⁽¹⁾ PB nr. L 128 van 19. 5. 1975, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1056/78

van de heer Hoffmann

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 februari 1979)

Betreft: Financiële steun van de EGKS voor omschakelingsprojecten

Uit de gepubliceerde statistieken van de Europese Gemeenschappen valt op te maken dat sommige regio's die ernstig door de staalcrisis zijn getroffen, zoals de deelstaat Saarland, sedert het begin van de crisis geen of vrijwel geen beroep hebben gedaan op de financiële middelen die de EGKS ter beschikking stelt ter vergemakkelijking van de financiering van omschakelingsprojecten.

Kan de Commissie de redenen daarvoor noemen en heeft zij daaruit reeds conclusies getrokken?

Antwoord

(12 april 1979)

In 1977 heeft de EGKS aan Saarland omschakelingsleningen toegekend voor een bedrag van 22,41 miljoen ERE; de rentevergoedingen bedroegen 3,36 miljoen ERE.

Het is juist dat gedurende 1978 geen enkele omschakelingslening van de EGKS aan Saarland werd toegekend. Saarland valt namelijk onder de toepassing van de wet inzake de investeringssteun („Investitionszulagegesetz”) waarbij een maximum is gesteld aan de nationale steun. De Duitse autoriteiten nu zijn van mening dat het subsidie-equivalent van de bij artikel 56, lid 2, sub a), EGKS bedoelde financieringsfaciliteiten, in mindering moet worden gebracht op de bij de „Investitionszulagegesetz” bedoelde nationale steun.

De Commissie heeft de Duitse autoriteiten verzocht de „Investitionszulagegesetz” ruimer te interpreteren, opdat zij op dezelfde wijze als voor de andere Lid-Staten ertoe kan bijdragen de door de herstructurering van de ijzer- en staalindustrie in de Bondsrepubliek Duitsland beschikbaar gekomen arbeidskrachten wederom in het arbeidsproces te doen opnemen.

In ieder geval zal de Commissie ervoor zorg dragen dat de cumulatie van de nationale en communautaire steun niet leidt tot concurrentievervalsingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1063/78

van de heer Seefeld

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 februari 1979)

Betreft: Speciale examens voor tankwagenbestuurders

1. Heeft de Commissie in het kader van de overlegprocedure kennis genomen van het feit dat in de Bondsrepubliek Duitsland vanaf medio 1979 een nieuwe regeling van de verordening betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg van kracht zal worden,

volgens welke de bestuurders van tankwagens een speciaal examen voor de Kamers van Koophandel en Fabrieken moeten afleggen en twee jaar rijervaring in een vrachtwagen moeten hebben?

2. Deelt de Commissie de mening dat deze maatregel de verkeersveiligheid in belangrijke mate kan vergroten?

3. Zal de Commissie ervoor ijveren dat deze maatregel ook in het internationale vervoer wordt ingevoerd, door deze in de tekst van de ADR (Internationale regeling inzake het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg) op te nemen?

4. Zal de Commissie ernaar streven dat Denemarken en Ierland tot de ADR toetreden?

5. Zal de Commissie voorstellen tot wijziging van de richtlijn van de Raad van 16 december 1976 betreffende het minimumniveau van de opleiding van bestuurders in het wegvervoer ⁽¹⁾ indienen, om een speciaal examen voor bestuurders van tankwagens in te voeren?

⁽¹⁾ PB nr. L 357 van 29. 12. 1976, blz. 36.

Antwoord

(12 april 1979)

1. Neen.

2. Bij gebrek aan gegevens kan de Commissie zich niet uitspreken over deze regeling. Zij wijst evenwel op het belang dat zij hecht aan maatregelen ter vergroting van de verkeersveiligheid, met name door de instelling van een communautair rijbewijs. De geleidelijke invoering daarvan zou het meer bepaald mogelijk maken de voorwaarden voor de afgifte van rijbewijzen voor zware voertuigen aan de kenmerken van sommige van die voertuigen aan te passen.

3. Door het ontbreken van informatie over deze maatregel kan de Commissie niet beoordelen of het wenselijk zou zijn een desbetreffende bepaling in de

ADR op te nemen. Deze opneming is overigens afhankelijk van het initiatief van één of meer van de zeven overeenkomstsluitende staten.

4. De Commissie heeft Denemarken en Ierland te kennen gegeven dat zij hun toetreding tot de ADR wenselijk acht.

5. De Commissie is van mening dat, mocht de Raad het ontwerp van de eerste richtlijn inzake de invoering van een communautair rijbewijs goedkeuren, kan worden nagegaan of en hoe een speciale categorie van rijbewijzen voor bedrijfsvoertuigen die worden gebruikt voor het vervoer van gevaarlijke goederen kan worden ingevoerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1073/78

van de heer Van Aerssen

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 februari 1979)

Betreft: Aansluiting van EURONET aan andere informatiesystemen

Deelt de Commissie de opvatting dat het wenselijk is EURONET uit te breiden tot resp. aan te sluiten aan landen die nauwe betrekkingen met de Gemeenschap onderhouden, zoals met name de bij de Overeenkomst van Lomé aangesloten landen, en zo ja, welke stappen heeft zij ondernomen om op basis van vergelijkbare voorwaarden desbetreffende overeenkomsten te sluiten?

Antwoord

(12 april 1979)

De Commissie heeft een eerste studie gemaakt van de behoefte en mogelijkheden inzake aansluiting van de landen die de Overeenkomst van Lomé hebben ondertekend op het EURONET/DIANE-systeem. Zij meent dat aan die aansluiting voordelen verbonden kunnen zijn voor sommige ACS-landen en dat technisch en economisch een en ander uitvoerbaar is.

In dit verband is de Commissie – die al van de Raad opdracht heeft gekregen te onderhandelen over de uitbreiding van EURONET tot de leden-landen van de Conférence européenne des postes et des télécommunications (CEPT) – voornemens een raamclausule voor te stellen voor de bespreking en vergemakkelijking van de toegang tot de bibliografische en andere informatiebronnen van Europese oorsprong, met name via EURONET/DIANE, indien toegang en gebruik een geschikte bijdrage kunnen zijn voor de ACS-Staten en de regionale organisaties dezer staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1079/78

van de heer Müller-Hermann

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 februari 1979)

Betreft: Maatregelen van de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland bij overtredingen van prijsmaatregelen van de Commissie voor de communautaire staalmarkt (in dit geval voor ruw ijzer) door derde landen

1. Kan de Commissie bevestigen dat de Bondsregering haar weliswaar op de hoogte stelt van leveringen van ruw ijzer tegen prijzen die lager liggen dan de door de Commissie vastgestelde basisprijzen, maar dat de Bondsregering tot dusver in geen enkel geval om toepassing van voorlopige antidumpingheffingen heeft verzocht?
2. Deelt de Commissie de opvatting dat door deze praktijken niet valt uit te sluiten dat derde landen zich bij de levering van ruw ijzer op de Bondsrepubliek Duitsland zullen concentreren?

Antwoord

(10 april 1979)

De Commissie kan bevestigen dat de Duitse Bondsregering haar in het kader van het voor bepaalde staalprodukten geldende stelsel van basisprijzen inlicht over bij invoertransacties toegepaste prijzen en een standpunt bepaalt over eventuele beschermende maatregelen. Gezien het vertrouwelijke karakter van deze kennisgevingen kan de Commissie evenwel geen mededeling over de inhoud daarvan doen. Zij wijst er echter op dat op 16 februari 1979 met betrekking tot hematiet ruwijzer uit Brazilië een gemeenschappelijk antidumpingrecht werd opgelegd en dat op 20 februari 1979 tegen Canada formeel een antidumpingprocedure werd ingeleid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1084/78

van de heer Krieg

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 februari 1979)

Betreft: Belangen van de Franse overzeese Departementen ten aanzien van het stelsel van algemene preferenties

Heeft de Commissie bij de onderhandelingen over het stelsel van algemene preferenties voor 1979 rekening gehouden met de gewettigde belangen van de overzeese Departementen wat aubergines, limmetjes, avocado's en anthuriums betreft, door namelijk in tegenprestaties te voorzien?

Kan de Commissie mededelen of, zoals in het geval van de overzeese Departementen, de voornaamste groenteteelten van de EEG-landen in 1979 voor algemene preferenties in aanmerking zijn gekomen?

Antwoord

(10 april 1979)

Het door de Europese Economische Gemeenschap gehanteerde stelsel van algemene tariefpreferenties is, evenals trouwens de stelsels van algemene tariefpreferenties van alle andere donorlanden onder de geïndustrialiseerde landen, autonoom, berust niet op overeenkomsten en is niet-wederkerig. Daarom vonden er tijdens de voorbereidende werkzaamheden voor het schema voor 1979 van het stelsel van algemene tariefpreferenties geen onderhandelingen plaats tussen de Commissie en de begunstigde landen en werden er door de Commissie geen wederkerige toezeggingen van de begunstigde landen verlangd. Met de belangen van overzeese departementen als integrerend onderdeel van een Lid-Staat wordt door de Commissie bij het voorbereiden van haar voorstellen altijd ten volle rekening gehouden, evenals door de Lid-Staten wanneer deze voorstellen met hen worden besproken.

Wat betreft de vier landbouwprodukten die in de eerste paragraaf van de vraag als van belang voor de Franse overzeese departementen worden genoemd, zou de Commissie de geachte Afgevaardigde willen verwijzen naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 1004/78 van de heer Rivierez. Tevens dient erop te worden gewezen dat al deze vier produkten reeds in 1978 in het stelsel van

algemene tariefpreferenties van de Europese Gemeenschappen waren opgenomen en dat er in 1979 geen wijziging in hun situatie is opgetreden ⁽¹⁾.

Met betrekking tot tuinbouwprodukten werden er geen nieuwe artikelen in het schema voor 1979 van het stelsel van algemene tariefpreferenties van de Gemeenschap opgenomen. Een zeer beperkt aantal produkten van restpost 07.01 T van het gemeenschappelijk douanetarief werd in de voorgaande twee jaren in het stelsel van algemene preferenties ondergebracht. Het betreft hier uitsluitend produkten die specialiteiten van het Indiase subcontinent zijn, zoals bij voorbeeld okra, dat nu vrij van rechten wordt toegelaten, of produkten waarvoor het stelsel van algemene preferenties alleen van toepassing is gedurende de maanden waarin deze niet in het Europese klimaat kunnen worden verbouwd, en die tegen een percentage van 8 worden toegelaten, zoals bij voorbeeld pompoenen en courgettes tussen 1 december en eind februari, en aubergines, kervel en waterkers tussen 1 januari en 31 maart, waardoor ten volle rekening wordt gehouden met de belangen van de communautaire tuinbouwproducenten.

⁽¹⁾ PB nr. C 68 van 12. 3. 1979, blz. 30.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1086/78

van de heer Osborn

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 februari 1979)

Betreft: Overheidsuitgaven

Kan de Commissie, in aansluiting op haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 524/75 ⁽¹⁾, de overeenkomstige cijfers verstrekken over 1975 tot en met het laatst bekende jaar van de uitgaven van iedere overheid en regering in de Lid-Staten?

⁽¹⁾ PB nr. C 19 van 28. 1. 1976, blz. 29.

Antwoord

(11 april 1979)

In de volgende tabel treft het geachte Parlementslid een overzicht aan van de uitgaven van de gehele overheid en de centrale overheid ⁽¹⁾ in de Lid-Staten van de Gemeenschap voor de jaren 1975, 1976 en 1977.

⁽¹⁾ Volgens de definities van de nationale rekeningen (ESR).

De cijfers hebben betrekking op de uitgaven van het openbaar bestuur en niet van de overheidssector in ruime zin – die ook de overheidsondernemingen omvat –, waarvoor geen homogene statistieken op het vlak van de Gemeenschap bestaan.

(in miljard ERE)

	Jaar	A	B	C	D	E	F
		Gehele overheid	Centrale overheid	B/A in %	Bruto- binnen- lands- produkt	A/D in %	B/D in %
Denemarken	1975	13,4	—	—	30,3	44,8	—
	1976	16,3	—	—	36,8	44,4	—
	1977	(18,0)	—	—	40,3	44,7	—
Bondsrepubliek Duitsland	1975	159,4	91,2	59,1	338,4	47,1	27,8
	1976	184,6	108,1	58,6	399,8	46,2	27,0
	1977	209,0	121,0	57,9	452,6	46,2	26,7
Frankrijk	1975	120,7	66,1	54,8	272,8	44,2	24,2
	1976	139,2	74,4	53,5	312,3	44,6	23,8
	1977	150,2	79,9	53,2	333,6	45,0	23,9
Ierland	1975	3,2	2,5	78,6	6,5	49,5	38,9
	1976	3,6	2,8	78,8	7,2	49,5	39,0
	1977	—	—	—	(8,5)	—	—
Italië	1975	69,9	41,3	59,0	142,1	49,2	29,0
	1976	72,0	43,7	60,7	154,7	46,5	28,3
	1977	82,4	51,7	62,7	171,8	48,0	30,1
Nederland	1975	36,6	19,0	52,0	66,9	54,7	28,5
	1976	44,3	24,3	54,8	80,5	55,0	30,1
	1977	51,9	28,2	54,5	93,2	55,6	30,3
België	1975	25,3	16,9	66,7	49,7	50,9	34,0
	1976	30,8	20,6	66,7	59,5	51,8	34,6
	1977	36,3	24,6	67,6	67,9	53,5	36,2
Luxemburg	1975	0,9	0,5	55,8	1,9	49,6	27,7
	1976	(1,1)	(0,6)	54,8	2,1	53,6	29,4
	1977	(1,3)	(0,7)	54,8	2,4	57,0	31,2
Verenigd Koninkrijk	1975	87,3	62,5	71,5	183,3	47,6	34,1
	1976	91,9	66,5	72,3	196,7	46,7	33,8
	1977	96,6	69,7	72,2	214,3	45,1	32,6
EEG	1975	517,2	—	—	1 091,9	47,4	—
	1976	584,2	—	—	1 249,6	46,8	—
	1977	—	—	—	—	—	—

— = niet beschikbaar in het kader van de aangehouden definities.
De cijfers tussen haakjes zijn voorlopige ramingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1088/78

van de heer Corrie

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 februari 1979)

Betreft: Alcoholische dranken en Deense accijnzen

Zoals bekend heeft de Commissie bij het Hof een klacht ingediend over het Deense discriminatoire stelsel van accijnzen op alcoholische dranken. Kan de Commissie mededelen of er nog andere belastingen of heffingen in Denemarken bestaan die discriminerend werken ten opzichte van ingevoerde alcoholische dranken ten gunste van in Denemarken geproduceerde alcoholische dranken? Kan de Commissie ingeval dergelijke belastingen en heffingen bestaan stappen ondernemen om deze discriminatie op te heffen?

Antwoord*(10 april 1979)*

De Commissie zijn geen belastingen of heffingen ter ore gekomen als door het geachte Parlements lid bedoeld.

De Commissie blijft deze aangelegenheid nauwlettend volgen. Wanneer kan worden bewezen dat een inbreuk heeft plaatsgehad op de Verdragsbepalingen wordt steeds opgetreden conform artikel 169 van het EEG-Verdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1106/78**van de heer Ansquer****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(2 maart 1979)*

Betreft: Kernenergie – EURODIF-programma

De omstandigheid dat Iran zijn deelneming aan het nucleaire programma EURODIF (die ongeveer 20% bedraagt) weer ter discussie stelt, kan zeer nadelige gevolgen hebben voor de capaciteitsbenutting van de te Tricastin gevestigde fabriek voor de productie van verrijkt uranium en brengt eveneens de bouw van een andere fabriek door de maatschappij COREDIF (een dochteronderneming van EURODIF) in gevaar.

Is de Commissie niet van mening dat het de hoogste tijd wordt dat een op solidariteit gebaseerd communautair programma voor kernenergie ter hand wordt genomen, dat ons in de toekomst een zekere onafhankelijkheid op energiegebied garandeert, die wij de afgelopen jaren zo node hebben gemist?

Antwoord*(12 april 1979)*

De Commissie draagt geen kennis van het eventueel terugtrekken van Iran van zijn deelneming aan het EURODIF-programma.

Zij wijst erop dat EURODIF een privaatrechtelijke vennootschap is waarvan het beheer onder de verantwoordelijkheid van haar aandeelhouders valt.

De Commissie deelt de door de geachte Afgevaardigde geuite mening dat een communautair programma voor kernenergie in de Gemeenschap een der onontbeerlijke elementen vormt om haar energie-afhankelijkheid te verminderen.

Zij herinnert er in dit verband aan dat bij de energiedoelstellingen van de Gemeenschap een belangrijke rol toevalt aan de kernenergie. Deze rol is onderstreept door Europese Raden van Bremen in juli 1978 en Parijs in maart 1979.

De Commissie heeft de Raad een groot aantal voorstellen voorgelegd die beogen de ontwikkeling van de kernenergie in Europa te bevorderen, met name op het gebied van de voorziening met kernsplijtstof, de veiligheid, de financiering der programma's, de eindbewerkingen van de kringloop (opwerking, radioactieve afvalstoffen). De goedkeuring van die voorstellen die nog bij de Raad in behandeling zijn zou het bereiken van de communautaire doelstellingen versnellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1115/78**van de heer Bangemann****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(7 maart 1979)*

Betreft: Afwijkende interpretatie van de invoerbepalingen door de douanediens ten van een Lid-Staat der EG

1. Is het de Commissie bekend, dat door de afwijkende interpretatie van invoerbepalingen door de douanediens ten van een Lid-Staat der EG, de intracommunautaire handel aanzienlijk wordt belemmerd?
2. Is de Commissie bereid stappen te ondernemen opdat bij de douane in goede orde aangegeven goederen onmiddellijk vrijgegeven worden, en niet wegens kennelijk onduidelijke invoerbepalingen die bij de douanediens ten tot afwijkende interpretaties leiden, worden vastgehouden?

Antwoord*(10 april 1979)*

1. Bij ontstentenis van bijzonderheden met betrekking tot de door de geachte Afgevaardigde ter sprake gebrachte feiten kan de Commissie slechts verzekeren dat zij zich bewust is van het feit dat het gebrek aan uniformiteit van de inklaringsprocedures een belemmering kan vormen voor het intracommunautaire handelsverkeer. Deze toestand is niet te wijten aan de bepalingen van de douanewetgeving alléén, aangezien juist bij het overschrijden van de intracommunautaire grenzen talloze nationale voorschriften van toepassing zijn, welke tot controleformaliteiten in dit handelsverkeer leiden.
 2. De Commissie kan slechts opnieuw haar bereidheid te kennen geven om haar pogingen om te komen tot een afschaffing van de met het intracommunautaire handelsverkeer verbonden formaliteiten voort te zetten.
-